

denne By. Pastor Dalhoff, der i en Aar-række har beskæftiget sig med disse Forhold, gør i en Pjece udtrykkelig opmærksom paa, at en stor Del Kvinder fra Provinsen og en stor Del svenske Kvinder komme her til Kjøbenhavn for at føde, og Tavshedspligten paa Fødselsstiftelsen forhindrer, at man kan faa at vide, hvor stort et Procentantal af Fødslerne der stammer ude fra. Han oplyser, at af 1,546 fødende var der kun 291, der gavede Afkald paa deres Ret til Hemmeligholdelse, og af disse havde 171 hele Tiden opholdt sig i Kjøbenhavn, medens de 120 stammede ude fra. Pastoren mener, at Procenttallet derfor ikke er retvisende. Det taler ingenlunde i Favør af Provinsen. Det er jo ogsaa indlysende, at de Forhold, der raade paa Herregaardene, og som senest ere kommenterede af den højtærede Justitsminister, ikke skulle bevirke bedre Forhold med Hensyn til Moral og Sædelighed. Jeg tror ogsaa, man kan paastaa, at hvor der findes Organisation og Solidaritetsfølelse blandt Arbejderne, er der Fremgang over hele Linien baade i økonomisk og i andre Henseender.

Det ærede Medlem anmodede Socialdemokratiet om at paatale Drikkeriet inden for Arbejderklassen. Jeg kunde i den Anledning have Lyst til at anmode det ærede Medlem om at sige til de øvrige Samfundsklasser, at de maa gøre Begyndelsen. Jeg har for øvrigt ikke noget imod — og det fremgaar af de Bemærkninger, jeg har knyttet til Omtalen af denne Sag — at der fra Arbejderpressens Side, fra Arbejdernes Tillidsmænds Side lyder et kraftigt Ord til Arbejderne om saa vidt muligt at sky berusende Drikke. Socialdemokratiet, Arbejderpartiets Blade ere ikke interesserede i, at Arbejderne i høj Grad hengive sig til Nydelsen af spirituøse Drikke, tværtimod, og det vil vistnok ogsaa vise sig ved en grundig Undersøgelse af de Forhold, hvorom her er Tale, at de Arbejdere, som ere knyttede til den socialdemokratiske Bevægelse, i fuldt saa høj Grad ere knyttede til Ædruelighedssagen som de, der staa uden for den socialdemokratiske Bevægelse.

Det ærede Medlem for Sakskøbing siger, at Forskellen mellem Socialdemokraterne og de øvrige Samfundsklasser er, at disse allerede tidligt have haft Øjet aabent for Drikkeriets Forbandelser og have været med til at anmode deres Klassefæller om at sky berusende Drikke. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Det er yderst sjældent, at man fra anden Side har hørt

Udtalelser, som gik ud paa at opfordre de forskellige Samfundsklassers Medlemmer til at sky de berusende Drikke. Jeg har erindret om den Udtalelse, som i sin Tid under Lock-out'en fandtes i „Dannebrog“, hvori der gjordes opmærksom paa de mange Mestre, som tilbragte for mange af Dagens Timer ved Portvinsflasken. Men denne Bemærkning er ret enestaaende. Det er yderst sjældent, man fra anden Side har hørt Bemærkninger og Udtalelser som dem, der fremkomme fra Arbejderpressens og Arbejdernes Tillidsmænds Side. Men naar det ærede Medlem retter sine Indvendinger og denne specielle Anmodning til Arbejderne, forekommer det mig, at det var naturligt, at han begyndte med sin egen Stand, med Lægerne. For nogle faa Uger siden holdtes der i Aalborg et Møde, hvor Afholdssagen var under Debat, og paa dette Møde fremhævede Indlederen, at Lægerne meget ofte vare Afholdssagens farligste Fjender, idet de som Medicin foreskrev Alkohol. Det ærede Medlem oplyste siden, at Lægernes Fagforening i sine Love har en Paragraf, der handler om, at Læger, der ere kroniske Morfinister, ikke kunde staa som Medlemmer af Lægernes Fagforening. Jeg maa imidlertid til den Sammenligning, det ærede Medlem drog mellem Læger og Arbejdere, sige, at der er Forskel paa det Ansvar og Arbejde, en almindelig Haandværker, Daglejer har, og det Arbejde og Ansvar, der følger med Lægens Gerning. Men for øvrigt viser det sig af det ærede Medlems egne Udtalelser, at Lægerne ikke i nogen som helst Grad have gjort noget for at paavirke deres Standsfæller til at sky de alkoholiske Drikke, og var der nogen, der i saa Henseende havde Grund til at gøre noget, forekommer det mig, det var Lægerne. Maa jeg til Belysning af denne Sag sige, at der er ingen Samfundsklasse, inden for hvilken Fristelsen til at nyde spirituøse Drikke er større end Arbejderklassen. Mangfoldige Arbejdere faa utilstrækkelig Kost, have mangelfuld Beklædning og slette Boliger, og dertil kommer saa Mangel paa god Adspredelse eller Mangel paa økonomisk Evne til at skaffe sig god Adspredelse. Det er saa meget mere beundringsværdigt, synes jeg, at Arbejderne, som leve under daarlige økonomiske Forhold, i Løbet af den sidste Menneskealder have gjort et saa stort Arbejde for at rejse Ansvarsfølelsen inden for deres egen Klasse. Det kommer man ikke uden om, det staaer fast, at ingen anden Klasse som Arbejderklassen har været Forkæmper for den gode Tone, for